

هو الله - ای یاران روحانی عبدالبهاء مدّتی بود که از...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۷۴

هو الله

ای یاران روحانی عبدالبهاء مدّتی بود که از اختلاف و عدم ائتلاف احبّاً در مدینه الله قلب محزون بود و دل پر خون لهذا عبدالبهاء را مکاتبه و مخبره با احبّای مدینه مستمراً نبود ولی چون این ایّام از گوشه و کنار بشارت ائتلاف ابرار مسموع یار و اغیار گردید لهذا بشکرانه این قلم بذکر آن بندگان پروردگار پرداخت تا اعتصام بعروه وثقی تزئید یابد و الفت و اتّحاد در میان یاران ازدیاد جوید

یا حزب الله جمال مبارک پنجاه سال گهی در تحت سلاسل و اغلال بود و گهی مبتلا بعقوبت تجّار عاقبت در ایران اسیر زندان گشت و بعد از تالان و تاراج و صدمات فوق الطاقه سرگون بعراق گردید و مدّت اقامت در عراق دمی نیاسود و شبی در فراش امن و امان راحت نفرمود همواره هدف سهام بود و در خطر عظیم از تطاول دست عدوان دو بار بنفی بلاد بلغار گرفتار گشت و بعد از مدّتی در سجن اعظم قرار یافت و قریب بیست و پنج سال در آن زندان مظلوم آفاق گشت مصائب و بلاهای حضرت مقصود را کتب و زیر گنجایش ندارد

مختصر اینست که در ایّام حیات آسایش بکلی مفقود جمیع این بلاها و محن و رزایا را جمال موعود تجلّ فرمود تا در میان بشر وحدت انسانی تقرّر یابد و اتّحاد و یگانگی تأسیس جوید و بنیاد اختلاف و بیگانگی بکلی برافتد در جمیع الواح تحریر و تشویق و تصریح فرمود که فلاح و نجات حصر در وحدت عالم انسانیست که باید مانند

ORIGINAL

AUDIO

بارقه مصباح صباح در آفاق منتشر گردد زیرا در هر ظهوری که اشراق صبح هدی شد موضوع آن اشراق امری از امور بود در ایام ظهور حضرت کلیم موضوع شریعت الله اطاعت و انقیاد رب الجنود بود و احکام در نهایت سختی و گران اینست که در قرآن میفرماید "ربنا لا تحمل علينا اصرا كما حملته على الذين من قبلنا" و در یوم اشراق نیز منیر حضرت مسیح موضوع و اساس شریعت آن صبیح ملیح حسن اخلاق و ائتلاف و وفاق و عدم انتقام از اهل نفاق و شقاق بود لهذا "من ضرب على خدك الايمن حول له الايسر" فرمود و در یوم ظهور جمال محمدی موضوع امر و اساس دین الله کسر اصنام و منع عبادت اوئان و تحقیر فراعنه و اذلال طواغیت بود

و در یوم ظهور حضرت اعلیٰ منطوق بیان ضرب اعناق و حرق کتب و اوراق و هدم بقاع و قتل عام الا من آمن و صدق بود اما در این دور بدیع و قرن جلیل اساس دین الله و موضوع شریعت الله رافت کبری و رحمت عظمی و الفت با جمیع ملل و صداقت و امانت و مهربانی صمیمی قلبی با جمیع طوائف و نخل و اعلان وحدت عالم انسانست حتی بیگانه آشنا بود و اغیار یار شمرده گردد با جمیع افراد بشر از هر ملل و نخل باید بنهایت دوستی و راستی و امانت و دیانت و الفت و اتحاد معامله گردد حال این صبح نورانی امر الله و این کوکب رحمانی دین الله آیا انصاف است که بغمام اختلاف بین احببا و عدم اتحاد مستور و پنهان گردد لا والله

بلکه جمیع ما بیگانگانرا جان فشانی نمائیم تا چه رسد با آشنا اغیار را باید پرستیم تا چه رسد بیار هدهه شریعة الله و دین الله و امر الله فی هذا القرن الجلیل و العصر العظیم امید چنانست که احبای عراق مانند چراغ مستنیر از اشراق گردند و همواره بدرگاه جمال مبارك التجا نمایم و آن یاران رحمانیرا موهبت آسمانی خواهم که هر يك از افق تقدیس چون ستاره بدرخشند و مانند نسیم مهبّ عنایت هر افسرده و پزمردهئی را روح حیات بخشند و

علیکم البهاء الابهی ع ع

